

Resolució 549/2020, de 8 d'octubre

Número d'expedient de la reclamació: 506/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Cercs

Informació reclamada: Còpia de diferents expedients urbanístics.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació.

Resum: Encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, motiu pel qual el fonament jurídic següent de la Resolució fa referència a les facultats de la GAIP per a l'execució de les seves resolucions, pel cas que calgui fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. Cal tenir en compte que aquesta Reclamació finalitza sobre la base de l'estimació municipal de la sol·licitud d'informació de la que deriva i el subsegüent compromís de facilitar a la persona reclamant a la informació sol·licitada; en conseqüència, qualsevol impediment o limitació de l'Ajuntament en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar com un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

Paraules clau: Ajuntament. Entitat ecologista. Reclamació contra silenci. Expedients urbanístics. Medi ambient.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 21 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 506/2020, presentada per una entitat ecologista contra l'Ajuntament de Cercs, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 de juny de 2020 l'entitat reclamant invoca la Llei 27/2006 d'accés a la informació ambiental i demana a l'Ajuntament de Cercs còpia dels expedients urbanístics 15/2018, 17/2018 i 37/2018. També argumenta i demana que se la reconegui com a part interessada en diversos procediments tramitats per l'Ajuntament i còpia dels expedients de caducitat 41/2020 i de revisió d'ofici de la llicència 37/2018. Demana rebre la informació sol·licitada en format electrònic i per correu electrònic.
3. El 30 de juliol de 2020 l'entitat reclamant presenta recurs de reposició davant la manca de resposta municipal a la sol·licitud anterior.

4. La Reclamació presentada el 21 de setembre de 2020 indica que l'Ajuntament no hauria facilitat la informació sol·licitada. També assenyala que hauria presentat un recurs de reposició el 30 de juliol de 2020, que tampoc hauria estat contestat.
5. El 23 de setembre de 2020 la GAIP requereix a l'entitat reclamant l'esmena de la Reclamació, als efectes d'acreditar la presentació a l'Ajuntament de Cercs de la sol·licitud i el recurs de reposició indicats als apartats anteriors. Invoca l'article 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC) i adverteix que si no s'atén el requeriment en el termini de 10 dies es considerarà desistida la Reclamació. El 28 de setembre de 2020 la persona reclamant aporta els documents requerits per la GAIP.
6. El 2 d'octubre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 2 d'octubre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 6 d'octubre de 2020 la GAIP rep de l'Ajuntament de Cercs la còpia d'un escrit municipal a la persona reclamant, que indica que a l'Ajuntament no li consta cap tipus d'acreditació de la representació de la Plataforma Anti-incineradora de Cercs i reproduïx diversos preceptes de la legislació de procediment administratiu sobre la necessitat d'acreditar la representació i la condició de persona interessada. Tot seguit indica a la persona reclamant que a l'Ajuntament té a la seva disposició tots els expedients relacionats amb l'assumpte sol·licitat i que els serveis municipals estan treballant per poder lliurar-li la documentació amb mitjans electrònics.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la

Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que sembla ser que l'Administració reclamada ha facilitat a la persona reclamant la informació sol·licitada, en format consulta presencial i estaria treballant per facilitar-li també en format electrònic, tot en el marc d'aquest procediment. Aquesta disposició municipal a facilitar l'accés a la informació pública sol·licitat suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

Nogensmenys, encara no es té constància de l'efectivitat de l'accés sol·licitat i estimat, motiu pel qual el fonament jurídic següent de la Resolució fa referència a les facultats de la GAIP per a l'execució de les seves resolucions, pel cas que calgui fer-ne ús als efectes de garantir l'accés material a la informació sol·licitada. Cal tenir en compte que aquesta Reclamació finalitza sobre la base de l'estimació municipal de la sol·licitud d'informació de la que deriva i el subsegüent compromís de facilitar a la persona reclamant a la informació sol·licitada; en conseqüència, qualsevol impediment o limitació de l'Ajuntament en relació amb l'efectivitat d'aquest accés s'ha de considerar com un incompliment de la Resolució, amb els efectes jurídics previstos legalment per a aquestes situacions.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 8 d'octubre de 2020, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 506/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.
2. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
3. Disposar la publicació d'aquesta resolució sobre la Reclamació 506/2020 al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.